

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Αριθμός Φύλλου 86
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1996Τιμή φύλλου 1 δραχ.
ΓΡΑΦΕΙΑ: Κορινθίων 21
Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. 236.206
ΚΑ 54624 ΘεσσαλονίκηΕκτόπιση:
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Αν. Θράσης 21 Κ. Τούμπα
Θεσσαλονίκη
Τηλ. 914.464

Γενεκή άποψη της περιεφήμου πόλεως της Εβενηνίας Τρίγλιας

«ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ '96»

Γράφεις: η γραμματέας του Παραρτήματος
Νέων Τρίγλιας του Συλλόγου Τριγλιανών
ΧΡΥΣΟΓΛΑ ΣΑΡΑΦΗ - ΜΠΑΡΜΠΗ

Με τη μνημοσύνη παιδιά μου, όχι με τη ληφθούνται, μόνο με τη μνημοσύνη ωριμάζει ο ανθρώπος και μεγαλουργεί: γράφει ο Αλέξανδρος Κοντζάς.

Με τη μνημοσύνη λοιπόν γιατί με κανένα τρόπο δεν επιτρέπεται να ξεχάσουμε και να ξεχαστούμε, με την μνημοσύνη γιορτάθηκαν τα «Χρυσοστόμια» την Κυριακή 8.9.1996.

Πολυπληθές το εκκλησίασμα της Παντοβασιλισσας παρακολούθησε συγκαντόντων την θεία λειτουργία. Εδώ στο ναό μαζί με τον ιερέα μας τον Πατέρα Δημήτριο ήταν και ο πατέρας Δαμιανός καθώς και οι ιερομόναχοι πατριώτες μας πατέρας Χρυσόστομος και πατέρας Θεοδόσιος από το Άγιο Όρος.

Όπως οι περιοστέροι γνωρίζουμε η ιερά σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, όρισε να τιμάται η μνήμη του ιερομάρτυρος Χρυσόστομου Σμύρνης μια Κυριακή πριν την Ύψωση του Τίμου Σταυρού. Ο Σύλλογος Τριγλιανών την ίδια στήμερα πραγματοποιεί και το καθιερωμένο μνημόνιο για τους νεκρούς της μικρασιατικής καταστροφής, για τους κτήτωρες, για τους ευεργέτες και δωρητές της Τρίγλιας μας. Επίσης αρτοκλασία για τους ζώντες απανταχού Τριγλιανούς.

Τα «Χρυσοστόμια» τίμησαν με την παρουσία τους:

Ο Νομάρχης του Νομού μας κ. Βασιλείος Βασιλάκης με την νομαρχιακή σύμβουλο κ. Ρούλα Αράπογλου, ο πρόεδρος της ΕΤΕΒΑ και πρόεδρος των Χημικών Βιομηχανών Βορείου Ελλάδος πατριώτης μας κ. Ευγένιος Χρ. Καλαφάτης, η πρόεδρος της Κοινότητας μας κ. Αικατερίνη Καραολάνη, ο πρόεδρος της Ένωσης Σμυρναίων κ. Ευθύμιος Αρζόγλου με την σύζυγό του, ο πρόεδρος της Ένωσης Βαδινών κ. Φιλώτας Πανέλας, ο διευθυντής της Μέσης Εκπαίδευσης κ. Μάκης Λαχανούδης και οι διευθυντές των Σχολείων μας.

Επίσης ο πρόεδρος του Συλλόγου μας στην Θεσσαλονίκη κ. Κωνσταντίνος Βακαλόπουλος, η μητέρα του κ. Ευθαλία Βακαλοπούλου κ. Κατίνα Σαρρή, εκπρόσωποι Συλλόγων και πλήθος πατριωτών μας από την Τρίγλια και την Θεσσαλονίκη.

Αλοθηση προκάλεσε η συμμίλια — στην Παντοβασίλισσα — για τον Ιερομάρτυρα Χρυσόστομο από τον κ. Κωνσταντίνο Ισαακίδη καθηγητή φιλόλογο του Γυμνασίου — Λυκείου του χωριού μας.

Μετά το τέλος της ομιλίας ακολούθησε δεξιώση για όλους στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο και κατόπιν επίσκεψη στο Λαογραφικό Μουσείο του Συλλόγου Τριγλιανών, στην Αγαθανάσεια, στη γιορτή της σαρδέλας στα Ν. Μουδανιά, στις εκδηλώσεις της Αγίας Παρασκευής κ.ά.

— Αρχές Νοέμβρη: εκδρομή: Βέροια — Έδεσσα — Νάουσα.

— 25 Νοέμβρη: Συνεστία ση — κορδός στου Παναγίω της Πετρακούλου.

— Ιδρυση κορωδίας ΚΑΠΗ.

Η κορωδία αυτή, που ουντούζει η κ. Αθηνά Τσαρκόβη, έδινε στην πόλη της Τρίγλιας μερικές από τις πιο αναμεμένες δεξιώσεις της Εποχής. Η πρώτη στην Αγαθανάσεια, στη γιορτή της σαρδέλας στα Ν. Μουδανιά, στις εκδηλώσεις της Αγίας Παρασκευής κ.ά.

— Γιορτή Χριστουγεννιάτικη: στόλισμα του έλατου.

— Κόψιμο της πίτας την

πρωτοχρονιά — ομιλία από την κ. Τζένη Μαστραντώνη.

— Τιμή στον γεροντότερο του χωριού — γενέθλια — στον κύριο Ελισσαίο Βουδούρη.

— Εορτασμός του Πάσχα με αυγά και τσουρέκια στο ΚΑΠΗ.

Δεν είναι υπερβολή να υιλήσουμε για μια από τις καλύτερες εκδηλώσεις. Η συμμετοχή πρωτοφανής. Είχε πλημμυρίσει το ΚΑΠΗ μέσα και έξω από κόρμο. Οργανισμός δουλειάς για το Δ.Σ. του ΚΑΠΗ που δεν σταμάτησαν να κουβαλούν αρκετές από τα γύρω καρέκλες, για

Το Δ.Σ. του ΚΑΠΗ: Τριγλιανοί, Γαριβαλδή, Γεωργία Καρένη, Δόμνα Διαμαντάκη, Τσούνα Σκέπογλου, Χρυσής Σκέπογλου, Σαράφης Σαράφης, Θεόδωρος Λεοντίδης, Γιώργος Μπαρμπής

να εξυπηρετηθούν και να νοιάσουν άνετα δλοι.

Οι ευχές έπαιρναν κι' έδιναν. Όρα 6 μ.μ. η εκδήλωση ξεκίνησε με τον καθηρινό της προέδρου κ. Κατερίνας Καραολάνης η οποία αναφέρθηκε πρώτα στη μέρα της τρίτης ηλικίας, κατόπιν ευχαρίστησε το Δ.Σ. και τα μέλη του ΚΑΠΗ, για όσα έγιναν στο χρόνο που πέρασε, ευχήθηκε χρόνια πολλά και ανέλαβε την παρουσίαση της εκδήλωσης. Στη συνέχεια έδωσε τον λόγο στον πρόεδρο των μελών του κ. Γιώργο Μπαρμπή ο οποίος είπε τα εξής:

ΕΚΔΙΕΤΑΙ
ΚΛΕΣ ΔΙΜΗΝΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπεύθυνος Σύνταξης:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Επιμέλεια Υλης:
ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ.
Εμβαθύνσα - δημοσιεύσεις:
ΣΑΡΑΦΗ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
Κορινθίων 21. Τηλ. 236.206
Θεσσαλονίκη

ΧΡΥΣΟΓΛΑ ΣΑΡΑΦΗ - ΜΠΑΡΜΠΗ

Γράφεις: η

Αγαπητοί πατριώτες,
Εκ μέρους του Δ.Σ. σας
καλωσορίζουμε στη διπλή γιορ
τή που έχουμε σήμερα.

Γιορτάζουμε την ημέρα, της τρίτης ηλικίας — η 1η Οκτώβρη γιορτάζεται διεθνώς από όλους τους ηλικιών μένουν — παράλληλα γιορτάζουμε τα πρώτα γενέθλια του ΚΑΠΗ μας.

Είμαστε χαρούμενοι που φτάσαμε σ' αυτά τα γενέθλια και ικανοποιημένοι για τις δραστηριότητες που είχαμε.

Μέσα σ' αυτή τη χαρά όμως δεν λείπει και η συγκίνηση, γιατί λείπουν από κοντά μας καλοί φίλοι δύο

Αικολούθησαν χαρετισμοί από τον κ. Σαράφη Σαράφη, την κ. Τασούλα Γκίκογλου, από τον πρόεδρο του Συλλόγου Τριγλιανών Ν. Τρίγλιας κ. Νίκο Καλπάκη και την πρόεδρο του Συλλόγου Νέων κ. Ρίτσα Κοτσά φτιάκη.

Στη συνέχεια έγιναν τα γενέθλια. Το Δ.Σ. πήρε θέση στη γύρω από την τούρτα. Το πρώτο κομμάτι έκοψαν η κ. Κατερίνα Καραολάνη και ο κ. Γιώργος Μπαρμπής.

Οι διοικοί με τα αναψυκτικά κάτι, τις πάτες τα γλυκά πήγαν κι' έρχονταν.

Το μερό κορευτικό του Συλλόγου Νέων ξεκίνησε το κορό.

Η κορωδία του ΚΑΠΗ οικόπεπε νότες καράς και παρακίνησε το κέφι ν' ανάψει.

Ο κ. Μάκης Χαρίσης και ο κ. Κυριάκος Παπαδάγκας έστηκαν με την μουσική τους, τους περισσότερους από τις καρέκλες τους. Το γλέντι στην Καραολίδη για τα καλά.

Βλέποντάς τους καταλάβαινα πως τα γηρατεία έρχονται στους πολλούς σαν έκπληξη. Ισως σπάσεις στην 4η σελ.!

Ο Νομάρχης Χαλκιδικής κ. Βασιλής Βασιλάκης την ημέρα που γιορτάζουμε τα Χρυσοστόμια — 8.9.96 — επισκέφθηκε το Πολεοτελεκόπι Κέντρο — Δανογραφικό Μουσείο του Συλλόγου μας και μας υποσχέθηκε 2.000.000 δραχ.

Επίσκεψη του Νομάρχη Χαλκιδικής κ. Βασιλήκη
στο Πολεοτελεκόπι Κέντρο του Συλλόγου Τριγλιανών

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ '96

«Τον ένδοξον του ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ τον πάντιμον του ΓΕΝΟΥΣ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ, Χρυσόστομον Σμύρνης πανηγυρίζουμε σήμερα οι απανταχού Τριγλιανοί, η Μικρασιατική προσφυγιά· όλος ο πονεμένος και ξερριζωμένος ελληνισμός, θυμάται το ολοκαύτωμα της Μ.Α. ΕΝΔΟΞΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, γιατί γενναίως αθλήσας υπέμεινεν υπέρ Πλίστεως θάνατον, γιατί υπήρξε «ο ποιμὴν ο καλός, ο τιθεὶς την ψυχὴν αυτοῦ υπὲρ των προβάτων» αλλὰ και πάντιμος ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ γιατί υπέμεινε καρτεριώκως θυσίαν υπέρ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ποφασιστικότητα σε τέτοιο βαθμὸ, ώστε, όταν αργότερα οι Τουρκικὲς αρχὲς γι' αυτὴ του την δράση θα τον εξορίσουν (Αύγ. 1907), η Δημογεροντία της Δράμας και ο λαός μαζὶ αποχωρετώντας του στον σταθμὸ θα τον βεβαιώσουν ουγκινητικὰ λέγοντας: «Δέσποτα, μας παρέλαβες λαγοὺς και μας ἔκαμες λιοντάρια!!».

Το διάστημα της εξορίας (Αύγ. 1907 — Μάϊος 1910) ο Χρυσόστομος το πέρασε στην πατρίδα, την αγαπημένη του Τρίγλια, όπου η παρουσία του είναι μια τεράστια δημιουργία. Πραγματικὰ αλλάζει την όψη της Τρίγλιας, κτίζει το μεγάλο τριώρφοφο 8τάχιο σχολείο αρρένων, που σώζεται ως σύ-

Ο Χρυσόστομος υπάρχει
άξιο τέκνο της Τρίγλιας
της Βιθυνίας Μ.Α., όπου
γεννήθηκε στις 6 Ιανουα-
ρίου 1868. Εκεὶ έμαθε τα
πρώτα γράμματα και στα
17 του μπαίνει σπουδαστής
στη Θεολογική Σχολή της
Χάλκης, όπου διαπρέπει
στο ήθος και την επίδοση.
Το 1891 κειροτονείται διά-
κονος και κατόπιν πρεσβύ-
τερος και μέγας πρωτοσύ-
γκελος του Πατριαρχείου.
Το Μάιο του 1902, στα 35
του, κειροτονείται επίσκο-
πος και τοποθετείται στην
Μητρόπολη Δράμας. Την
εποχή εκείνη, η επαρχία
και η Μητρόπολη Δράμας,
ως και δλη η Μακεδονία,
είναι πτωχότατες, τουρκο-
κρατούμενες περιοχές, δι-
που οργιάζει το Βουλγαρι-
κό κομιτάτο, για να επιβά-

μερά, και αυτά είναι οι
μερα, αλλά υπολειπουργεί.
Επίσης κτίζει σχολείο θη-
λέων. Ιδρύει γυμναστήριο
το ονομαζόμενο «Στάδιο»,
ιδρύει πολιτιστικούς Συλ-
λόγους.

Το Μάιο του 1910 τελειώ-
νει η εξορία του και αναλαμ-
βάνει το Μητροπολιτικό
θρόνο της Σμύρνης ως την
ημέρα του μαρτυρίου του
και της καταστροφής της,
εκτὸς απὸ το διάστημα της
δεύτερης εξορίας του (1915
—1918), οπότε απομακρύν-
θηκε απὸ τη Σμύρνη, γιατὶ
οι Τούρκοι δεν μπορούσαν
ν' ανεχθούν το θρησκευτικό,
κοινωνικό και πατριωτικό
κυρίως έργου του Δεσπότη,
για το οποίο έχουν γραφεί
πολλοὶ τόμοι απὸ συγχρό-
νους του, απὸ ανθρώπους
που τον γνώρισαν κι' έζη-

**Ο κ. Νομάρχης Χαλκιδικής, κ.κ. πρόε
δρος της Κοινότητας Ν. Τρίγλυας, ο
κ. Καλαφάτης Ευγένιος πρόεδρος
ΕΤΕΒΑ και άλλοι επίσημοι στην εκ-
δήλωση της Μικρασιατικής Καταστρο-**

λει την άποψη ότι η Μακεδονία είναι βουλγάρικη περιοχή. Μέσα σ' αυτό το φριχτό κλοιό, Τούρκων και Βουλγάρων, το Ελληνικό στοιχείο οι 'Ελληνες κάτοικοι υποφέρουν φριχτά. Φωτεινή ακτίνα και παρηγοριά η παρουσία του Μητροπολίτη Χρυσοστόμου. Η επιβλητική του εμφάνιση, το θάρρος του, τους κατακτά, τους ενθουσιάζει τους σαν κοντά του. Θα μας έβρισκε το εσπέρας, εάν θα θέλαμε να εξιστορήσουμε διηγούμενοι το τεράστιο αυτό έργο και τον αγώνα του για τη διάσωση της Σμύρνης και της Μ. Ασίας. Παρακαλούμετων λοιπὸν αυτὴ τὴν εξιστόρηση θα γονατίσω κι' εγὼ μαζί σας για να παρακολουθήσω τον ιστορικὸ διηγούμενον στο του ιεράρχου μαρτύριον.

δίνει ελπίδες, τους ζωντανεύει τα όνειρα. Ξανακτίζει τα κατεστραμμένα σχολειά, και τις καρμένες εκκλησίες, ιδρύει φιλανθρωπικά ιδρύματα, αναπτερώνει το θηθικό του λαού και οργανώνει την την αντίσταση κατ του βουλγαρικού κομιτάτου.

Στη Σμύρνη η κατάσταση επιδεινώθηκε απότομα, όταν στις 15 Αυγ., δύο μόδις μέρες, μετά την Τουρκική επίθεση, μια σύντομη ανακοίνωση ανέφερε στην εκκένωση από τον Ελληνικό Στρατό του Αφιδών — Καραχιάδα. Ταχύτατα άφοισαν

Αποτέλεσμα: Ευπνά το να κυκλοφορούν σε όλη Εθνικό φιλότιμο και εξοπλί- την πόλη φήμες για επικεί ζει το λαδ με θάρρος και α μενη μεγάλη καταστροφή,

καθώς έφταναν από το εσωτερικό της Μ.Α. τραίνα και τάμεστα από πρόσφυγες και στρατιώτες. Υπολογίζεται ότι οι πρόσφυγες από το εσωτερικό έφθαναν στη Σμύρνη με ρυθμό 30.000, ατόμων την ημέρα και έβρισκαν καταφύγιο στις εκκλησίες, τα νεκροταφεία, την ύπαιθρο. Ατέλειωτες και πολὺ συγκινητικές είναι οι περιγραφές αυτοπτών μαρτύρων για το θλιβερό και ελεσεινό θέαμα που παρουσίαζαν τα πλήθη των προσφύγων, βουβά λείφανα μιας μεγάλης καταστροφής, ενώ συγκεντρωνόταν καθ' όλο το μήκος της Μικρασιατικής ακτής, με το φόβο και την απελπισία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους, μη έχοντας παρὰ μόνο μια οικεψη: να εγκαταλείψουν το συντομότερο δυνατό τη Μ.

25η Αυγούστου: Τελευταία ημέρα παρουσίας Ελληνικών αρχών στη Σμύρνη. Από το πρωΐ επιβιβάστηκαν και οι τελευταίοι κατώτεροι υπάλληλοι στα επιταγμένα πλοία «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» και «ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ»; Την ίδια μέρα έφυγαν με το «ΝΑΞΟΣ» και όλοι οι ανώτεροι αξιωματικοί και υπάλληλοι της Αρμοστείας, μεταφέροντας στην Ελλάδα και τα αρχεία. Το απόγευμα χιλιάδες Σμυρναίοι και πρόσφυγες από το εσωτερικό εξακολούθουν να περιφέρονται στην προκυμαία με το βλέμμα καρφωμένο στη θάλασσα, όπου βρίσκονται αικόμη τα ελληνικά πολεμικά, μαζί με 21 ζένα. Οι ελπίδες όμως που

είχαν στηρίξει πάνω τους γρήγορα χάθηκαν, γιατί μόλις βράδυνασε τα Ελληνικὰ πολεμικὰ σύκωναν άγκυρα και απέτλευσαν με κατεύθυνση στη χερούντος της Ερυθραίας, όπου ήταν συγκεντρωμένο μεγάλο μέρος από τα υπολείμματα του Ελληνικού Στρατού.

φθάνοντος κεμαλικού στρατού, που άρχισε να καταφθάνει τις μεσημβρινές ώρες στης 27ης Αυγ., όταν οι πρώτες έφιπποι τούτες του Μπεχλιβάν — μπένη μπήκαν στη Σμύρνη, με όλα τα επακόλουθα της βίας, λεηλασίας και της σφαγής. Πανδαιμόνιο, τραγωδία και θλίψη, κατάρα και αντάρα!

Που είναι ο Μητροπολίτης της πόλης, μήπως κι' αυτὸς ανεχώρησε με τις πολιτικές αρχές; Ερεύνησα και ψάχνοντας τα ιστορικά αρχεῖα, τον βρήκα, νάτος, είναι εκεὶ στο προαύλιο του Μητροπολιτικού ναού της Αγ. Φωτεινής, μεσημέρι της 27ης Αυγ., μοιράζει τρόφιμα στο συγκεντρωμένο πλήθος του λαού.

Κοντά στο ποίμνιό του ο ποιμένας, δεν το έχει εγκαταλείψει.

Στην ιστορία του Ελληνικού
Έθνους διαβάζουμε: «Ο

Χρυσόστομος είχε αρνηθεί να φύγει μαζί με τις άλλες Ελλην. αρχές. Είχε αρνηθεί να φύγει ακόμη και μετά την είσοδο των Τουρκικών δυνάμεων στη Σμύρνη, ενώ ζένοι διπλωμάτες είκαν προθυμοποιηθεί να των βοηθήσουν». Και ο Γ. Ρούσσος στη νεώτερη ιστορία του Ελλ. Έθνους συμπληρώνει: «Τώρια όμως μοναδικός ηγέτης των δύστυχων και θλιβερών Ελλήνων στη στρατικρατούμενη από τους Τούρκους Σμύρνη παρέμενε ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος, βέβαιος ων ότι γρήγορα θα γινόταν στόχος των Τούρκων. Απέρριψε πρόταση και του Αμ. προξένου HORTON, που, προσφέρθηκε να τον φυγαδεύσει με αμερικανικό αντιτορπιλικό, και του Γάλλου προξένου Γκραγιέ. Ανέμενε με εγκαρπέρηση στο μαρτυρικό του θάνατο που δεν άργησε να έλθει.

Είναι η επόμενη μέρα,
28 Αυγ., η ημέρα του μαρ-
τυρίου του. Πρωΐ ο Μη-
τροπολίτης μοράζει ελιές,
ψωμί, και ρύζι στα μικρά
παιδιά που συνωστίζονται
στον περίβολο της Μητρό-
πολης.

Ένας Τούρκος υπαστυνόμος εμφανίζεται στο προαύλιο, με δύο ένοπλους στρατιώτες. «Οι γυναικες και τα παιδιά κραυγάζουν γορώας, οι άνδρες συγκεντρώνονται πέριξ του Μητροπολίτου». «Ο φρούραχος Σαλή Ζεική βέντη» λέγει ο υπαστυνόμος, «ζητεί τον μητροπολίτην εις το φρουράρχείον».

Ο Μητροπολίτης γαλῆνιος και αποφασιστικός καθησυχάζει τους ταφαγμένους χριστιανούς, ενώ παραλαμβάνεται και οδηγείται στο φρούραρχο, ένα μαυρει δερδ Τουρκαλβανό. Γρήγορα όμως επέστρεψε με μία προικήρυξη που του υπαγόρευσε ο φρούραρχος, και που έλεγε όλοι να μείνουν στα σπίτια τους και να παραδώσουν τα όπλα τους στην εξουσία.

Στις 8 το βράδυ όμιας,
την ίδια μέρα έρχεται πάλι
ο ίδιος υπαστυνόμιος για να
οδηγήσουν το Δεοπότη στο
στο νομάρχη, αυτή τη φο-
ρά, που μόλις μπήκε στην
πόλη και ανέλαβε καθήκον
τα διοικητή καθιερώνει
αλλοί από το στρατηγό¹
Νουρεντίν — πασά, τον αι-
μοδόρο οργανωτή των σφα-
γών της Ιωνίας και θανάσι-
μο εκθρό του Μητροπολίτη.

Το οικτρό τέλος του λα-
μπρού τέκνου της Τρίγλιας
υπά πτωμούσει στη σημέ-

μας περιγράφει σημείωση
χειριστή ο Μητροπολίτης Εφέ-
σου Χρυσόστομος, βοηθός
τότε του Σμύρνης και αργό
τερα αρχιεπισκόπου Αθη-
νῶν και πάστορις Ελλάδος.
«Ο Νουρεντίν» λέγει ο αρ-
χιεπίσκοπος «ως είδεν τον
μητροπολίτην προσαγόμε-
νον, εμάνησε, επλησίασεν
αυτόν, του αιφήρεσε το κα-
λυμμαύχιον και ασκεπή τον
έφερεν εις τον εξώστην του
διοικητηρίου, κάτωθεν του
οποίου πλήθη φανατικῶν

**Ομιλία εκφωνηθέεσσα εις τον Ι.Ν. Κοιμήσεως
της Θεοτόκου Ν. Τράγλιας απὸ τον καθηγητὴ
κ. ΙΣΑΑΚΙΔΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ**

Τούρκων εκφράγματος, ζητούντα ειδικησιν. Προς τα πλήθη ταύτα αποτεινόμενος ο Νουρεντίν εύπε: «Εγώ δεν κρίνω, δεν αποφασίζω, σεις καλύτερον από εμέ γνωρίζετε τον εχθρόν και προδότην του Έθνους μας. Αποφασίσετε — ό, πι γεγκρίνετε — Σας τον παραδιώ!». Παρεδόθη, λοιπόν, εις χείρας ανόμων ο πιστός του Κυρίου και του Έθνους ιε-

πάρχης, για να συρθει εικ-
της γενειάδος στους δρό-
μου της τουρκικής συνοι-
κίας, δεχόμενος κολαφι-
σμούς, εμπτυσμούς, δαρ-
μούς, πληγάς και κάθε εί-
δους εξευτελισμόν, μέχρις
ότου τον ελιντσάρισε τον
κατακρεούργησε το μαϊνό-
μενο πλήθος και ο Δεοπό-
της παρέδωκε το πνεύμα,
τιθείς την ψυχήν αυτού υ-
πέρ του ποιμνίου του.

Είναι αυτὲς ὥρες κρίσι-
μες, είναι αυτὲς ὥρες ευθύ-
νης της σύγχρονης ελληνι-
κῆς πραγματικότητας. Ὁ-
ταν ο Πάπας (Βατικανὸν) α
πὸ τα Δυτικὰ περιμένει
την εὐκαρία για να εξαφα-
νίσει την Ορθοδοξία και να
τη συγχωνεύσει στο καθολι-
κομδ, όταν οι Βαλκανίοι γεί-
τονές μας ξεκινούν για την
επιτυχία του Β' στόχου
τους, όταν οι εξ Ανατολῶν

Και το μαρτύριο του Αγίου Χρυσοστόμου ήταν η απαρχή των μεγάλων δεινών του Ελληνισμού της Σμύρνης, μέχρι που ολόκληρη η πόλη παραδόθηκε στις φλόγες.

Να λειτέσθε, τί κινεστάζου-

Να, λοιπον, τι γιορτάζουμε στα Χρυσοστόμα του '96. Για να ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ εμείς: Τα παιδιά, τα εγγόνια, τα διοσέγγονα της θηριωδίας της Μ.Α. καταστροφής, της πλέον απάνθρωπης συμπεριφοράς ανθρώπου σε άνθρωπον. Και δλ' αυτὰ κάτω από τα βλέμματα των φίλων μας Δυτ. Ευρωπαίων ταστήσουμε τους πονερένους συμπατριώτες μας Ποντιακή και Θρακική γειτονία, να υψώσουμε θαρραλέα τη φωνή μας και να διεκδικήσουμε τα δίκαια μας. Κατάν τησε το Ελληνικό Κράτος να είναι μόνο η Αθήνα. Δείξτε μου ένα κράτος, όπου ο μισός και πλέον πληθυσμός του να είναι σε μία πόλη.

και Αμερικανών, που μας παρέσυραν στη Μ.Α. εκστρατεία, για να στραφούν κατόπιν εναντίον μας, περνώντας σε βοήθεια των αιωνίων και θανάσιμων εχθρών μας.

Θυμητήκαμε σήμερα την ιστορία μας (—αλλοίμονο στους λαούς που την ξεκνούν—), τη πρόσφατη ιστορία μας, αυτού του αι. του 20ού. Παρακολουθήσαμε τη δράση του Μητροπολίτη μας, από σήμερα εν ανα-

επολή του 2.002 στο Μακεδονικό υπάρχει με μία διαφορά: δεν είναι οι Βούλγαροι κομιτατζήδες, αλλά το κρατικό μόρφωμα των Σκοπίων, ο επιβούλεας, που ζαππίσθηκε Μ.Κ. και έθνος, με αναδόχους, (νουνούς), την Ευρώπη και την Αμερική. Πενήντα χρόνια

κράτησε η σκοπιανή προπαγάνδα ανά τον κόσμον διλο. Στον Καναδά, στην Αυστραλία, στην Αμερική δούλεψαν, έταξαν, ταύτισαν τα συμφέροντά τους μ' αυτά των εχθρών μας και πέτυχαν την αναγνώρισή τους ως ισότιμο με μας κράτος. Και το επόμενο βήμα τους;

Θα αρχίσουν την προπαγάνδα τους τώρα στο χώρο της Μακεδονίας για να επιτύχουν την προσάρτηση της Ελληνικής Μακεδονίας στο Μ.Κ., αφργά ή γρήγορα. Το περιοδικό ΤΙΜΕ βιάζεται μάλλον, γιατί στο Βαλκανικό χάρτη του 2000 προβλέπει ανάλογη εξέλιξη με ταράληλη αποδυνάμωση και εθναφική συρρίκνωση Ελλάδος, Βουλγαρίας και σταδιακή γεωγραφική επέκταση

Αυτοί, του Ιερομάρτυρα,
«Ταχὺ προκατάλαβε πριν
δουλαθήναι ημάς
εχθροίς βλασφημούσι σε
και απειλούσιν ημίν
Χριστὲ ο Θεὸς ημῶν
ἀνελε τῷ σταυρῷ σου τους
ημάς πολεμούντας
γνώτωσαν πως ισχύει Ορθο-
δόξων η πίστις
πρεσβείου της Θεοτόκου, μό-
νε Φιλάνθρωπε».

Καλοκαιρινές εκδηλώσεις

Αγία Παρασκευή '96 προστασίας του Περιβάλοντος

Γράφεις: η

ΧΡΥΣΟΓΛΑ ΣΑΡΑΦΗ - ΜΠΑΡΜΠΗ

Πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία οι εκδηλώσεις «Αγία Παρασκευή '96» στις 25 έως 28 Ιούλιο, στο αμφιθέατρο της Αγίας Παρασκευής.

Την διοργάνωση είχαν η κοινότητα και οι μαζικοί φορείς του χωριού μας με την πρωτοπορία του Συλλόγου Νέων.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε:

— Τα χορευτικά του Συλλόγου Νέων. Η παρουσία τους ήταν καταπληκτική από τα πιο μικρά τμήματα μέχρι το τμήμα γυναικών χάρις στην προσπάθειά τους βέβαια αλλά και στην προσπάθεια της δασκάλας τους κ. Ρίτσας Κοτσαράκη.

— Ξεχωριστή ήταν και η παρουσία της χορωδίας του ΚΑΠΗ Ν. Τρίγλιας.

— Φιλόπιμη προσπάθεια της φιλαρμονικής Ν. Τρίγλιας να παιζουν κομμάτια

πέρα από τα καθημερινά.

— Συμμετέλανεν επίσης χορευτικά από την γύρω περιοχή.

Την ευθύνη της παρουσία σης και τις τέσσερις μέρες είχε ακούραστα ο κ. Βασιλίης Παρέσης μέλος της Ο. Ε.

Το οκτυνικό που στήθηκε στο αμφιθέατρο ζωγράφισε ο κ. Γιώργος Κονταζής με μαρέα νέων παιδιών.

Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής του Νομού μας κ. Γιάννης Δριβελέγκας με την διευθύντρια του πολιτικού του γραφείου κ. Έφη Μουστάκα, από την Νομαρχία Χαλκιδικής η κ. Μάτα Κλαμούρη, ο πρόεδρος του Συλλόγου Τριγλιανών Θεοσαλονίκης κ. Κωνσταντίνος Βακαλόπουλος, τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων και πολλοί κάτοικοι της Τρίγλιας μας.

Ιερά Ακολουθία Υπέρ ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΡΕΝΗ

Του ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΚΑΛΠΑΚΗ, Γεωπόνου

λασσαν και πάντα τα εν αυτοίς και επί τρίβους των αιθέρων διαπορεύεσθαι ηξιώσας. Όθεν συνέπιον ημάς και ικάνωσιν εργάζεσθαι κα λώς εν αυτοίς και φυλάσσειν άφθορον το καταπίστευ μα, αινούντας. Σε τον Δημουργόν και φιλάνθρωπον ημών Δεσπότην εις τους αιώνας.

Δός δε ημίν, Φιλάνθρωπε, σοφίαν και σύνεσιν, τα προς την χρείαν λαβόντες, τούτοις αρκούσθαι τοις δόμαστι και μη υπερβαίνειν όρους φύσεως, σωφρόνως πο λιτευόμενοι».

Και τέλος: «Διωμάτων ου ρανίνων, πρόεστον ο Λόγος, Δημουργός τε των πάντων εγένετο ο ουν την Κτίσιν φθερών ως θεομάχος αυτώ λογιοθετεῖται. Η κτίσις υπε τάγη, Σου υπὸ τους πόδας, ουδὲν θ' αφέθη το Σοι αυ πότακτον θεν ο κείρα τι θείς φθοροποιόν, αντιλέγει τα Κτίσαντι».

Η εικικλοία αφουγκραζό μενη την κοινωνία έχει πλήρη συναίσθηση των προ βλημάτων που αυτή αντιμετωπίζει. Προσπαθεὶ απ' τη δική της μεριά και με δύες δυνάμεις διαθέτει να βοηθήσει στην επίλυση του οποια ουδήποτε κοινωνικόν προβλήματος. Έτσι αφενός μεν ε σημειώνει το ποίμνιό της για τη φύση και την έκταση του συγκεκριμένου προβλήματος, αλλά και τα αίτια που προκάλεσαν αυτό, αφε τέρου δε δείχνει τη σωστή κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να βγει απ' τα αδέξια στα οποία οδηγείται.

Σε μας μένεινα επλέξου με αν θα παραμείνουμε ανενεργοί και απαθείς μπροστά σ' αυτές τις εξελίξεις ή θα συνδράμουμε σ' αυτή την προσπάθεια.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΚΑΛΠΑΚΗΣ
Γεωπόνος
Νέα Τρίγλια

Στον τόπο που σε είδα

θε να φυτέψω μαυσμούνιά και τις ελπίδες θα κρημάσω στα μαραχένα της κλωνές

Η Σοφία Γιαρένη γεννήθηκε στην Τρίγλια της Βιθυνίας Μ. Ασίας το 1908.

Μετά από δύο δικηγορίους

το 1914 και το 1922 βρέθη

κε στην Ελλάδα, ρίζωσε,

δούλεψε, πάλαιψε πολὺ

ακληρά από πολὺ μικρή, με

ήφος και αγάπη για τη ζωή,

κατόρθωσε και βγήκε μέσα

από αδικίες δυναμική, θαρ

ραλέα, άξια, με το κεφάλι

πάντα ψηλά. Όλες αυτές

οι αντιουγκρουόμενες κατα

σάσεις, δεν στάθηκαν ικα

νές να σύνουν την αισιο

δοξία της γιατί είχε πλοτή

και μεγάλη ψυχική δύναμη.

Το μόνο που δεν κατάφε

ρε εξ ατίας των περιπτε

τεών της, ήταν να μη μάθει

γράμματα και έτοις έμεινε

στη μέση της 2ας Δημοτι

κού. Στη συνέχεια ενηλικιώ

θηκε, παντρεύτηκε στη Ρα

φήνα με τον Χρυσόστορο

που αγάπησε πολὺ και δη

μιούργησε οικογένεια, ήρ

θε η κατοχή, διπλός αγώνας

για επιβίωση, τρία παιδιά

προβλήματα υγείας του συ

ζύγου της σοβαρά, οικονομ

κά, με την βοήθεια του Θεού περνούν τα χρόνια α

ποκαθιστά και τα παιδιά

της.

Όλα αυτά τα χρόνια κρά

τέσι με βαθιά κλειστόνες πολύ

χρονες ανανιώσεις και μό

λις της δίνεται η ευκαιρία,

αρχίζει να γράφει.

Εκδίδει το πρώτο της βι

βλίο: «Η ιστορία μου» το

1984. Το δεύτερο «Αναμνή

σεις από την Τρίγλια και

την Ελλάδα» το 1985. Το τρί

το «Της ζωής ο λαβύρινθος»

το 1989 και το τέταρτο «Της

αγάπης και της προσφυγίας»

το 1994.

Για όλα αυτά τα χρόνια κρά

τέσι με βαθιά κλειστόνες πολύ

χρονες ανανιώσεις και μό

λις της δίνεται η ευκαιρία,

αρχίζει να γράφει.

Εκδίδει το πρώτο της βι

βλίο: «Η ιστορία μου» το

1984. Το δεύτερο «Αναμνή

σεις από την Τρίγλια και

την Ελλάδα» το 1985. Το τρί

το «Της ζωής ο λαβύρινθος»

το 1989 και το τέταρτο «Της

αγάπης και της προσφυγίας»

το 1994.

Για όλα αυτά τα χρήσιμα και

ωφέλιμα που ακούσαμε, που

συζητήσαμε, που μάθαμε,

τον ευημένη

με την ιατρική του ιδιότη

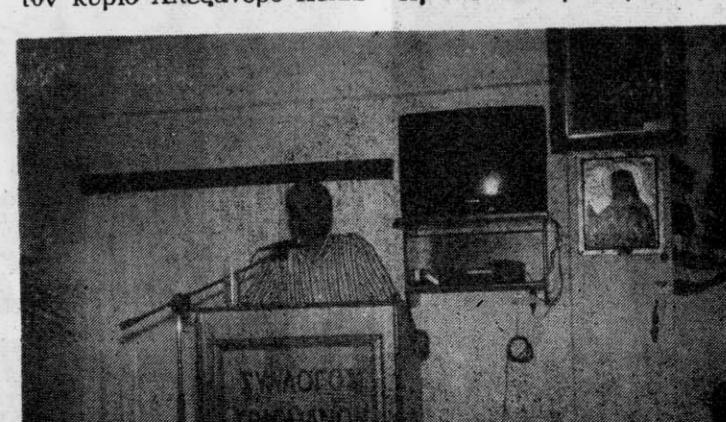
τα.

Ο κύριος Αλέξανδρος Κοκκινίδης στο πολιτιστικό κέντρο του Συλλόγου Τριγλιανών

Γράφεις: η
ΧΡΥΣΟΓΛΑ ΣΑΡΑΦΗ - ΜΠΑΡΜΠΗ

Με χαρά υποδεχτήκαμε στο πολιτιστικό μας Κέντρο τον κύριο Αλέξανδρο Κοκκι

τη μας τον αείμνηστο πατέρα του κ. Γιάννη Κοκκινίδη και δεύτερον γιατί γνω

Ο κ. Αλέξανδρος Κοκκινίδης στο βήμα

νίδη. Πρώτον γιατί η παρουσία του εδώ μας θύμησε την επισκέψη της πατριών μας πολὺ αγαπητή πατριών

ρίσαμε τον ίδιο σαν άνθρω

πο και σαν επιστήμονα

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΙΑΣ ΓΕΡΑΚΙΝΔΑΣ

Του ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΚΑΛΠΑΚΗ, Γεωπόνου

Είχα πάρει μαζί μου τα κυάλια να πάω μια ατ' τις καθιερωμένες βόλτες στον κάμπιο του χωριού μου. Κατέβαινα παράλληλα με το ρέμα, σταρατώντας που και που προκειμένου να παρατηρήσω κάποιο πουλί, αγριολούλουδο, μια πέτρα ή διάτηση τη στιγμή μου προξενούσε το ενδιαφέρον. Ήταν ταν κειμένας και στα χωράφια επικρατούσε απόλυτη ηρεμία. Το μόνο πράγμα που ηρόωνταν στη μελωδία της φύσης ήταν ο κρότος κυνηγετικών όπλων, ο οποίος σε τακτά χρονικά διαστήματα διέκοπτε όχι μόνο το πιπίδιο των πουλιών αλλά και τη δική μου ηρεμία.

Καθώς κατηφόριζα στο ρέμα, αντίκρισα στην άλλη πλευρά του δύο νέους ανθρώπους να κρατάνε από ένα κυνηγετικό όπλο. Ο ένας στο δεξί του χέρι είχε κάτι που έδειχνε αρκετά με γάλο. Στην αρχή το πέρασα για πανί. Αυτοί μόλις με είδανε ξεκίνησαν προς αντίθετη κατεύθυνση απ' τη δική μου. Έφερα αμέσως τα κυάλια στα μάτια, αλλά οι καλαμώνες απέναντι περιόριζαν το οπτικό μου πεδίο. Δεν μπόρεσα να αναγνωρίσω ούτε τους δύο ανθρώπους αλλά ούτε τι κρατούσε ο ένας απ' αυτούς στα χέρια του. Κάτι όμως μου έδειγε πως πρέπει να τρέξω να δω τι ακριβώς συμβαίνει. Το ρέμα, όμως, είχε νερό και δεν μπορούσα να το διασύσσω. Έπρεπε να κατέβω μέχρι το μικρό φράγμα που είχε δημιουργηθεί λίγο πιο κάτω. Έκανα λοιπόν αναγκαστικά μεγάλο κύκλο και όταν έφτασα στο σημείο που τη σκότωσε είναι γεωργίδες και το στάρι που θα φάνε τα ποντικά που θα έτρωγε έτσι και ζούσε το συγκεκριμένο πουλί, θα είναι δικό του. Μπορείτε όμως να μου πείτε για ποιο λόγο κάποιος ναέχει το δικαίωμα να σκότωσε ένα ζώο κι εγώ να μην έχω το δικαίωμα να βλέπω το συγκεκριμένο ζώο ελεύθερο στη φύση;

(Συνέχεια από την 1η σ.)

λικία μας. Θυμήθηκα αυτό που είπε ο Όσκαρ Γουάιλντ: «Η τραγωδία των γη-

Απεβίωσε και ο Θανάσης Πιστικίδης

Το 1996 ήταν σπηλαδιακή χρονιά για τους Τριγλιανούς. Έφυγαν από κοντά μας άτομα που αγάπησαν στα χέρια τους, ελπίζοντας βαθιά μέσα μου να μη βρω τύποτα. Δυστυχώς όμως το ένοπλο μου δεν με διέψευσε. Σήκωσα στα χέρια μου δύο πούπουλα. «Γερακίνα», ψιθύρισα. «Πρέπει να ναι τη γερακίνα που βδομάδες τώρα παρατηρώ στην περιοχή και σήμερα...» Πάγωσα. Μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν την είχα δει καθόλου. Πρόκειται για μία μεγαλόσωμη, θηλυκιά, επιβλητική γερακίνα. Ήδερε να λικνίζεται στον άνεμο με χάρη, γυρόφερνε στον αέρα με μοναδική περιπονία και αρχοντά. Πότε πότε έφαγνε καρπερικά για την τροφή της. Συνέχισα το δρόμο μου μέσα από τα χωράφια, προς την κατεύθυνση που είχαν πάρει απομακρυνόμενοι οι δύο τους. Σε λίγα λεπτά, και χωρίς να το περιμένω, βαστώσα στα χέρια μου τα πτώμα του ζώου. Το χανεπέται λίγη ώρα πριν δίπλα σε κάτι θάμνους, στην άκρη ενδός χωραφίου. Ήταν χτυπημένη στο κεφάλι και τη φτερούγα. Υστερά από μικρή εξέταση διαπάντωσα ότι ήταν ενήλικη και, πριν θανατωθεί τουλάχιστον, σε πολὺ καλή φυσική κατάσταση.

Μεγάλη η απώλεια των πατριωτών μας. Ιδιαίτερα σήμερα που ο Σόλλογός μας απέκτησε το στέκι του, το (Πολιτιστικό μας Κέντρο) και οι συναντήσεις μας θα ήταν ποιο συχνές και οι συμβουλές τους, και οι γνώσεις τους, θα μας ήταν πολὺ χρήσιμες και απαραίτητες.

Ο Θανάσης Πιστικίδης είναι εκείνος που μας άφησε γραπτή την Ιστορία της Π. Τρίγλιας. Αν δεν ήταν ο Θανάσης Πιστικίδης με τα τέσσερα βιθλία που έγραψε, εμείς οι νεοτριγλιανοί καθώς και οι μετέπειτα γενεές των Τριγλιανών θα μαθαίναμε την Ιστορία της ιδιαίτερης Πατρίδας μας Π. Τρίγλιας.

γλιας και την καταγωγή

μας, από την παράδοση, από σύμμαχο σε σύμμαχο. Από τους πρώτους ο Θανάσης Πιστικίδης συμμετείχε στην έκδοση της εφημερίδας «Τριγλιανά Νέα» μαζί με τον Σταύρο Μαργαρίτη και άλλους Τριγλιανούς, όπου με τα κείμενά τους μετέφεραν σε εμάς δόλη την Ιστορία της Τρίγλιας και της γύρω περιοχής.

Από αυτούς μάθαμε για την Αυτοδιοίκηση, τη Δημογεροντία, τους επαγγελματίες, τους Μπεζήδες, τους Πασβάντες, τις ασχολίες των Τριγλιανών, τα θήρα και έθιμα, την Κουλούρα τους με λίγα λόγια.

Όλοι τους αγαπητοί μου καλοί άνθρωποι, καλοί πατριώτες μπορούσαν ακόμη να είναι κοντά μας να μας δίνουν τις συμβουλές τους και τις γνώσεις τους.

Το Δ.Σ. του Παραρτήματος του Σύλλογου Ν. Τρίγλιας αντί στεφάνη στη μνήμη του Θανάση Πιστικίδη πρόσφερε 20.000 δραχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών Ραφήνας για το Λαογραφικό του Μουσείο και την φιλαρμονική. Εκ μέρους του Δ.Σ του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας εικράζω τα θεριμά συλληπητήρια στην οικογένεια του Θανάση Πιστικίδη και ευχόμαστε ο Θεός να αναπάντει την ψυχή του.

Αιώνια του η μνήμη
Ο Πρόεδρος
του Παραρτήματος
ΝΙΚΟΛ. Β. ΚΑΛΠΑΚΗΣ

Επίσης τη μνήμη του τίμωσαν με το γραπτό τους συγκινητικό λόγο η κυρία Κατίνα Σαρρή, η συγγραφέας Σοφία Γιαρένη, καθώς και αρκετοί ανώνυμοι από τη Νέα Τρίγλια και τη Ραφήνα.

Μια ξεχωριστή συνάντηση

Στις 30 Ιουλίου έγινε μία πολὺ ωραία συνάντηση (Συνεστίαση).

Ήταν μία ξεχωριστή βραδιά γεμάτη γέλια και χαρά. Και με φωνή δυνατή προσπαθούσε η κάθε μια να μας θυμίσει στηγμένες ωραίες από τα αξέχαστα παιδικά χρόνια τα παιχνίδια στις γειτονιές και την απέραντη αγάπη που είχαμε τότε μεταξύ μας.

Χορέψαμε, τραγουδίσαμε, δόλες μαζί αναποδόντας τα περασμένα.

Η κ. Κατίνα Δόμνα Παράβολος η οποία μένει στην Αμερική και γι' αυτήν έγινε η συνάντηση πρόσφερε ένα κέρασμα σ' δόλες, με μία ευχή. Άντε κορίτσια και ο Θεός να δώσει να ξανασυναντηθούμε, του χρόνου μας πάλι δόλες μαζί, στο ξανανταριώδες.

Γειά σου αγαπημένη μας Κατίνα

Μ' αγάπη Σμαρώ

Κ

Πως δεν πιάστικε στη Ραφήνα ο 'Αρης Βελουχιώτης

Του ΘΑΝΑΣΗ ΠΙΣΤΙΚΗΝΑ

Μέσα του Μάρτη 1943. Οι Γερμανοί και η Ασφάλεια του Λάμπρου έχουν την πληροφορία ότι ο 'Αρης Βελουχιώτης κατέβηκε στην Αθήνα και κυκλοφορεί ντυμένος παπάς. Όργιο φτιάχνεται γύρω από τον οικοποιητή της καθόδου.

Οι πληροφορίες αγωνίζονται ποιότηταν περιπολούνται στον δρόμο και ελέγχονται. Τα χαρακτηριστικά του και μια φωτογραφία έχουν όλοι οι καφιέδες στην τοπίστη. Μεγάλο λαυράκι στην πλάτη τους, αλλά ποιός θα το κτυπεί, ποιός θα το καρακώσει;

'Άλλοι αμφισθητούν την πληροφορία, αλλά και τι λαγωνικά θα ήσαν αν δεν ουνέχιαν το ψάχιμο! Μια - δύο βδομάδες πλανιέται η πληροφορία, στα γραφεία της Ασφάλειας έχουν κινητοποιήσει και το τελευταίο τους τσαντάκι για να επαληθεύσουν την πληροφορία, να βρουν κάποιο ίχνος, να μάθουν το ελάχιστο, τίποτε. Άλλα δεν μπορούν και να την αγνοήσουν. Ο πειρατής είναι μεγάλος, το ψάρι είναι χοντρό. Και να το φέρεις. 'Ένα τηλεφώνημα από τον Σταυρό Αγίας Παρασκευής εικόνιο το απόγευ

μα πληροφορεί τον Λάμπρου ότι ένας ύποπτος παπάς, που ασφαλώς είναι ο Βελουχιώτης, μαζί με τρεις μεγαλόσωμους άντρες κατευθύνεται στη Ραφήνα. Πυρετώδης συναγερμός στην Ασφάλεια.

Μαζεύει ο Λάμπρου τα παλικάρια του, καμιά εικοσαρά με πολιτικά και οπλισμένους και φθάνουν στη Ραφήνα. Πετάγονται στην πλατεία και αρχίζουν να πυροβολούν στον αέρα. Εκείνη την ώρα το πετρελαιοκίνητο καΐκι «Ιόνιο» του Βαγγέλη Τόγια και με μηχανικό τον Νίκο Ρήγη έλυνε παλαμάρι για το τακτικό του δρομολόγιο για Κάρυστο. 'Έχει μέσα καμιά εικοσαρά επιβάτες, τον παπά και τους τρεις μεγαλόσωμους άντρες.

Οι ασφαλίτες πυροβολούν και προς τα καΐκια για να γύρισε πάσω, που δεν είχε απομακρυνθεί ούτε εκατό μέτρα. Το καΐκι ξαναγυρίζει και ορμούν δύο μέσα. Αρπάζουν τον παπά, που δεν ήταν φυσικά ο Βελουχιώτης, αλλά ο παπάς Σύλλας από τον Αετό της Καρύστου. Του πετούν το καλυμμάτιο στη θάλασσα, του τραβούν τα γένεια του βγάζουν τα ράσα. Ο παπάς τρομάζει, διαμαρτύρεται, οι Καρυστινοί επιβάτες, βεβαιώνουν ότι είναι δικός τους ο παπάς, είναι ο Βελουχιώτης που πάσσανε αυτούς. Ευκαρία και

ναι ο παπάς από το κοντινό χωριό και Καρυστινός, αλλά τα σαΐνια του Λάμπρου δεν πείθουνται.

Για κακή του τύχη, ο παπάς Σύλλας έχει και το ανάστημα και την ηλικία και το χρώμα των μαλλιών του Βελουχιώτη. Την ίδια τύχη έχουν και οι άλλοι τρεις, που δεν είναι η συνοδεία του Βελουχιώτη, αλλά οι γνωστοί σε δύο την περιοχή 1-χθνέμποροι, οι δύο αδελφοί, ο Διονύσης και ο Οδυσσέας Κολέθρας, και συνετάροις τους Δρίτσας από το Μαρμάρι. Για κακή τους πάλι τύχη έχουν μαζί τους και μια φαροκασέλα γεράτη κρήματα πληθωριστικά εκατομμύρια, που πηγαίνουν στην Κάρυστο να πληρώσουν τα ψάρια και τα καϊκια, αφού είναι λογαριαστεί στην Κεντρική Αγορά της Αθήνας με τους φαροκασέλας. Τους στριμάχουν στις κλούσες και θριαμβευτές ανεβαίνουν στην πλατεία, τριγυρίζουν πρακλητικά και διαδίδουν:

«Πάσσαμε τον Βελουχιώτη. Το όνομα του Βελουχιώτη τότε ακόμη δεν ήταν τόσο γνωστό στο ευρύ κοινό και δύο ρωτούσαν ποιός είναι ο Βελουχιώτης που πάσσανε αυτούς. Ευκαρία και

στον Λάμπρου να καμαρώσει κι' αυτός για τον άθλο του και να δεξερεί στους παλιόφιλους της Ραφήνας, αυτούς που τον ήξεραν με μια λιγδιασμένη καμπαρντίνα, ότι τώρα έχει πλάκα τα γαλόνια, χρυσά κουμπιά και πολλά λιλιά στο στήθος. 'Αρχισε λοιπόν να μπαίνει στα μαγαζιά ανεξιαρέτως, να καρετά και να δηλώνει με στόμφο: 'Έπιασα τον Βελουχιώτη!»

Και θυμάμαι, όταν πλησίαζε στο δικό μας καφενείο, ο θείος Κολέθρας, και μερικοί ακόμη στριώθηκαν και έψυγαν από την πάσω πόρτα. «Όταν πέρασε από το καφενείο, άνοιξε μόνος του την πόρτα και από κει με ρώτησε: «Πού είναι ο Μπαρμπα βασιλίς;» «Δεν είναι εδώ, είναι αδιάθετος», του είπα. 'Έκλεισε κι' έφυγε και δεν καρέτησε κανέναν από τους πεντέξι που είχαν μείνει.

Αναστατώθηκε όλη η Κάρυστος. Ο Δήμαρχος με επιτροπές ανεβοκατέβαινε στην Αθήνα και μετά από δεκαπέντε περίπου μέρες και, ύστερα από βασανιστήρια και ανακρίσεις, πειστήκαν πως είχαν πάσσει «αέρα φρέσκο» Χωρίς καλυμμάτιο, ράσα και γένεια και πρησμένος από το ξύλο και τα βασανιστήρια

ρια, γύρισε ο παπάς Σύλλας στην Κάρυστο και έκανε μάλιστα σημάτικά, αλλά προπάντων ψυχικά, από την περιπέτειά του. Το ίδιο και οι αδελφοί Κολέθρα. Για τα χρήματα, δεν είναι ανάγκη να πούμε ότι εξαφανίστηκαν. Σήμερα που γράφονται αυτές οι αράδες, ζει ο παπάς Σύλλας στην Κάρυστο και ο Δρίτσας στο Μαρμάρι. Οι αδελφοί Κολέθρα έχουν πεθάνει.

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΓΕΛΟΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Τελος) Στο κατενόργυρο Σχολέα προς την των Ιερυτών αυτού.

Τημήν και δόξα η Πατρίς οφείλει εις τους Ιδρυτάς του ιερού εδώ τεμένους, νυν μάρτυρας και εμείς ψυχήν ευγνωμοσύνην προς αυτήν στεφάνους φέρομεν και αφίνους.

Εις τον σεπτάν εδώ ναών, πλήθος σεμνών ιερών πυρ άσθετον υποδυσιλίζει και φως γλυκύν πολιτισμού την αγίλη του ελληνισμού, μες την Ανατολή σκορπάει.

Ω ευεργέται Ιδρυτά, το μέγα έργο σας ποτέ το έθνος δεν θα λημονήσει, κι' εδώ εις το σεπτάν ναών ευγνωμοσύνη ο πας αιών την μνήμη σας θα εξυμνήσει.

Τελος) Στο τέλος του σχολείου έτους.

Αι παύσεις ήλθον τι καρά σπιγμή ευτυχισμένη τώρα στην εξοχή παιδιά ζωή μας περιμένει.

Τραλαλά - τραλαλά... Βιβλίο μου σε παραπώ, κι' απ' την αγκάλη σε πετώ και τώρα ζητώ εξοχή σπαρμένη μαγική. Τραλαλά - τραλαλά...

Σχολείο μου σ' απομαρτεύω, με λύτη μου σε παραπώ, εύχομαι πάλι εις αυτό τακέων να έλθω. Χαίρεται εύφοροι προστάται και διδάσκαλοι πρών δι' εσάς κινούμε κείραν ευχαριστιών θερμών. Τραλαλά...

Παλιά Τριγλιάνη

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Νέα Τρίγλια Χαλκιδική

Οι δε περὶ των μεσαιωνικῶν πραγμάτων τῆς Βιθυνίας ασκοιλθεῖντες και μίσιος ο HEYD καὶ ο PEGOLOTTI ομιλῶν περὶ των προϊόντων των εἰς αὐτῆς εξαγομένων, αναφέρει ότι καὶ οίνον καὶ συντηρίσιαν (GROSSATO) παρήγεν τη Τρίγλεια, χρησιμεύοντας εἰς εμπορεύοντας τη Προύπος καὶ διτὶ επὶ των Χριστιανικῶν χρόνων υπάρχει καὶ Μονὴ Τριγλείας, εν εμοναζον περηφριασμούι μοναχοί, ως ο Στέφανος (ACTA SANCTORUM 26 Μαρτίου). Η Τρίγλεια εν τοις μεσαιωνικοῖς κειμένοις φέρεται ως Τρίλια, Τρίλλια, Τρίγλα, Τρίκια, Τρέγια, οι δὲ Τούρκοι ονομάζουσι αυτὴν Τίρλια. Κατὰ δὲ την απὸ Κίονιν εἰς Ρύνδανον οδὸν των Σταυροφόρων αναφέρονται. MONTA NEA (αντικαταστήσασα την Απάμειαν (Μύρλειαν), τα νῦν Μουντανεία, Τρίλια, περὶ Συνῆς (Συγῆς) ουδὲν λέγεται, η δὲ λέξις SEQNIN αποδίδεται εἰς την Κίονιν, ης τού θνητού ποικιλομόρφως αναγράφεται κατὰ τὸ μεσαίνων.

1887 εποπόθητος το Βρύλλειον εκεί, διπού τουλάχιστον ο Στέφανος ο Βιζάντιος καὶ άλλοι αναφέρουσι. Καὶ μόνον ο πημέτερος χαρτογάραφος Μαργαρίτης Δήμητρας εν τω εν Βιέννη εκδοθεῖντι χάρτη των Ελληνικῶν χωρῶν, παρέχει το Βρύλλειον εν παρενθέσει παρὰ τη λέξει Τριγλεία, ἡπερ εγράφρη Τρίλια 23), καὶ πράγματι ούτως ἡ Τρούλια γράφεται, ως θα έδωνται, το εν τη επαρχίᾳ Βιζήνης χωρίον, όπερε ιδρύθη εκ κατοίκων Τριγλείας μεταναστεύοντας, ως εκ των Τουρκικῶν επιδρομῶν, εἰς Θράκην. Η ονομασία Τριγλεία (εκ του Βρυλλίου) επικρατήσασα έδωκε καὶ την επωνυμίαν εἰς την Μονή της Πάντων Βασιλίσσης (Παντοβασιλίσσης), η οποία κείται πρὸ Δ. της νῦν πλεως καὶ υφίσταται ήδη κατὰ τὸ πρώτον ήμισον του Η'. αιώνος μετὰ των άλλων Μονών εν Βιθυνίᾳ, εν τα θέματι του Βυζαντινού Κράτους Οψικίφ.

Το δε θέμα το καλούμενον Οψικίον πάσιν έχει γνώριμον την προστηροφορίαν οψίκιον γαρ ρωμαϊστὶ λέγεται, όπερε σημάνει την επιτηρούμενος έμπροσθεν των βασιλέως επὶ ευταξία καὶ τιμή, όθεν ούδε στητηγός χρηματίζει ο του Οψικίου Ηγούμενος. Αλλὰ κόμης καὶ την ονομασίαν καὶ την πρωνυμίαν προσαγορεύεται, η δὲ περοχὴ του Οψικίου υπὸ τοσούτων φυλῶν τε καὶ εθνῶν κατοικεῖται, απὸ μεν θαλάσσης αρχομένης, τουτέστι του Αστακηνού κόλπου καὶ του Δασκυλίου ακρωτηρίου καὶ των ορέων Σιγυριανῆς καὶ Προικονήσου καὶ έως αυτῆς της Αβύδου Κυζίκου τε καὶ Παρίου. Καὶ τα μεν κάτω καὶ παρὰ θάλασσαν απὸ του Αστακηνού κόλπου προσαγορεύεται, η δὲ περοχὴ του Οψικίου υπὸ τοσούτων φυλῶν τε καὶ εθνῶν πιλύων καὶ έως αυτῆς της μεσογείου του Μηρίου Ολύμπου προσαγορευόμενου καὶ της κύρας των καλούμενων Διαγοθη νῶν καὶ αυτῆς Προυσιάδος κατοικουσί τοις Βιθυνίοι μετάκτη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

— Ο κ. Μπούκογλου Δημήτρης και η δις Μπαλαλή Μαρία.

— Ο κ. Καραγιάννης Παναγιώτης και η δις Μπαλαλή Παρασκευή.

— Ο κ. Ζαφειρίου Ευστράτιος και η δις Δόμνα Κυριακέλη.

— Ο κ. Αραπούλης Βασιλείος του Διδού και η δις Άννα Πεπόνη.

— Ο κ. Μούχλας Χρήστος και η δις Στεφανή Γεωργία

— Ο κ. Γλαράκης Παναγιώτης και η δις Σαμαλή Κατερίνα.

— Ο κ. Σωτήριος Παπαρήδης και η δις Ανθή Αρβανίτη του Νίκ.

— Ο κ. Πανανδρίδης Θεόδωρος και η δις Ακασιάδου Δημήτρα.

ΓΑΜΟΙ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

— Ο κ. Γιαννακίδης Λευτέρης και η δις Οδυσσέα Παρασκευή.

— Ο κ. Κοκκαλάς Κωνσταντίνος και η δις Ράνια Αν. Γλαράκη.

— Ο κ. Θεόδωρος Γιάννογλου και η δις Μάρια Κουκοράδα. Κουμπάρος ο κ. Τάσος Καραποστόλου.

— Ο κ. Καπετάνιος Βασίλης και η δις Βασιλειάδου Τούλα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

— Ο κ. Αρχοντόπουλος Κώστας και η σύζυγός του Μαρία απέκτησαν κορίτσι.

— Ο κ. Κατσαρός Χρήστος και η σύζυγός του Μαλακόζη Άννα απέκτησαν αγόρι.

— Ο κ. Ιωάννης Ευθαλιτζής και η σύζυγός του Γιωβανίδης Ελένη το γένος Μαλακόζη απέκτησαν κορίτσι.

— Ο κ. Παπαλεωνίδας Λεωνίδας και η σύζυγός του Μόσχου Τασούλα απέκτησαν κορίτσι.

— Ο κ. Ευγενίου Στράτος και η σύζυγός του Σούζη απέκτησαν αγόρι.

— Ο κ. Μαρίνος Κώστας και η σύζυγός του Μαρία απέκτησαν δίδυμα αγόρια και κορίτσι.

— Ο κ. Νικολής Γεώργιος και η σύζυγός του Ρία Βουδούρη απέκτησαν κορίτσι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

— Ο κ. Δόμνας Πέτρος και η σύζυγός του Δέσποινα βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Δημήτριο.

— Ο κ. Διτζούνη ΠΑΤ και η σύζυγός του Ανθή Δόμνα βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Τζάννα.

— Ο κ. Λουκανίδης Φώτης και η σύζυγός του Αφροδίτη Ακασιάδου βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ζωή.

— Η κ. Ακασιάδου Δημητρία βάφτισε το αγοράκι του κ. Αλέξανδρου και Μικέλας Αρναούτογλου και το ονόμασαν Φώτη εγγονό του Φώτη Αυγουστίδη.

— Ο κ. Γιώργος Παρασκευάς και η σύζυγός του Έφη βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Νικόλαο.

— Ο κ. Εζινέλης Νικόλαος και η σύζυγός του Μαρία βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Δημήτριο.

— Ο κ. Μιχαηλίδης Ιωσήφ και η σύζυγός του Αλέξανδρα βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αριστείδη.

— Ο κ. Πιστικίδης Ιωάννης και η σύζυγός του Πελαγία βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αναστάσιο.

— Ο κ. Γαπανάκης Βασίλης και η σύζυγός του Σουμέλα βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αναστάσιο — Παρασκευά.

— Ο κ. Αραπούλης Βασίλης και η σύζυγός του Δέσποινα βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία.

— Ο κ. Ζουμέκας Γεώργιος και η σύζυγός του Δέσποινα βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Γεώργιο.

— Ο κ. Αρχοντόπουλος Γεώργιος και η σύζυγός του Μαρία βάφτισαν τα δίδυμα παιδιά τους και τα ονόμασαν Γεώργιο και Νούτσια.

— Ο κ. Λυγγέρης Δημήτριος και η σύζυγός του Ζωή βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Γεώργιο.

— Ο κ. Εφραίμης Ιωάννης και η σύζυγός του Ελίνα βάφτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Γεώργιο.

— Ο κ. Κατσαρός Χρήστος και η σύζυγός του Μαλακόζη Άννα απέκτησαν αγόρι.

— Ο κ. Ιωάννης Ευθαλιτζής και η σύζυγός του Γιωβανίδης Ελένη το γένος Μαλακόζη απέκτησαν κορίτσι.

— Ο κ. Παπαλεωνίδας Λεωνίδας και η σύζυγός του Μόσχου Τασούλα απέκτησαν κορίτσι.

— Ο κ. Ευγενίου Στράτος και η σύζυγός του Σούζη απέκτησαν αγόρι.

— Ο κ. Μαρίνος Κώστας και η σύζυγός του Μαρία απέκτησαν δίδυμα αγόρια και κορίτσι.

— Ο κ. Γεωργίου Παρασκευή έτην 95.

ΔΩΡΕΕΣ

— Κάρατος Παναγιώτα 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Κάτας Χρήστος και Φρόσω 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Ο Απόστολος Σαραϊλής 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Ελιόγλου Ζαφείρης 50.000 δραχ. για το Λαογραφικό Ν. Τρίγλιας.

— Ο Νυστάζης Στράτος 46.250 δραχ. για το Λαογραφικό Ν. Τρίγλιας.

— Η Αρμπατζά Πολυχένη 5.800 δραχ. στη μνήμη Κωνσταντίνου Ρουμελίωτη και Αναστασίου Μαρά για το Λαογραφικό Μουσείο.

— Η Ένωση Βαθδινών 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Ν. Τρίγλιας.

— Ο Μαθήτας Σταύρος 50.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Η Κωνσταντίνης Όλγα 5.000 δραχ. για το Λαογραφικό Ν. Τρίγλιας.

— Η κ. Προύσαλη Παρασκευή 5.000 δραχ.

— Ο κ. Βακαλόπουλος Κωνσταντίνος 10.000 δραχ.

— Τζίνογλου Συμέων 80.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας για αγορά 2 παγκάκια στη μνήμη

μπω των γονέων του.

— Ο κ. Τσαράς Σταφάνης 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Κοκκινίδης Αλέκος 10.000 στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Ανώνυμη 3.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.

— Η Παναγιώτης Τριγλιανών 10.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του πατέρα του.